

VŠETCI ZHREŠILI

TEXT NA TENTO TÝŽDEŇ: Rím 1-3

ZÁKLADNÝ VERŠ

Lebo všetci zhrešili a nemajú Božiu slávu. (Rím 3,23)

Ak si človek neuvedomí a neprizná svoju biedu a hriešnosť, sotva bude túžiť po odpustení. Práve preto apoštol Pavol považuje za prvý hlavný krok kresťanskej skúsenosti uznanie si vlastnej bezmocnosti a beznádeje. Tento zúfalý stav človeka ilustruje v liste Rimanom najprv situáciou, do akej sa dostali bezbožní pohania. Pre to, že sa v živote odvrátili od Boha, klesli úplne na dno priepasti. Čoskoro však dodáva, že aj Židia (teda veriaci ľudia) sa nachádzajú v rovnakej situácii. Žiaľ, nie je v moci človeka, aby sa zachránil svojím vlastným úsilím.

Výstižne to vyjadrila Ellen G. Whiteová:

„Nikto by sa nemal naivne domnievať, že akákoľvek vlastná snaha mu môže čo len sčasti pomôcť splatiť dlh voči Bohu, ktorý spôsobil hriech. To je osudný klam. Ak toto pochopíte, prestanete sa držať svojich obľúbených predstáv a pokorne prijmete ponuku zmierenia.

Mnohí to nechápu. Dokonca aj tí, čo tvrdia, že sú Božie deti, sa správajú ako deti Božieho nepriateľa a snažia sa zaslúžiť si záchranu vlastnými skutkami. Boh od nás očakáva dobré skutky, ba aj zákon nás motivuje konať ich. Ale pretože človek sa ocitol pod vládou hriechu, všetky jeho dobré skutky stratili svoju hodnotu. Pomôcť nám môže jedine Ježišova spravodlivosť. Len Kristus, ktorý zvíťazil, žije naveky a prihovára sa za nás, môže byť naším záchrancom.“ (Ellen G. Whiteová v 6BC 1071)

NEHANBÍM SA ZA EVANJELIUM

Veď sa nehanbím za evanjelium, lebo je totiž mocou na spasenie každému veriacemu, najprv Židovi, a aj Grékov. Lebo v ňom sa zjavuje Božia spravodlivosť z viery k viere, ako je napísané: Spravodlivý z viery bude žiť. (Rim 1,16.17)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Dnešný biblický text obsahuje niekoľko kľúčových pojmov:

Evanjelium. Toto grécke slovo pôvodne znamenalo akúkoľvek „dobrú správu“. V biblickom kontexte však ide konkrétne o dobrú správu o Kristovi ako Mesiášovi. Hlavnou dobrou správou je to, že sľúbený Mesiáš už prišiel, a každý, kto v neho uverí, môže byť zachránený. Večnú záchranu nám totiž nezaistia naše dobré skutky ani poslušnosť zákonu, ale výlučne Ježiš a jeho dokonalá spravodlivosť.

Spravodlivosť. Biblia označuje za spravodlivého toho, kto sa môže s čistým svedomím a bez obáv postaviť pred svojho Boha a Sudcu. Ako uvidíme neskôr, list Rimanom tento výraz ešte bližšie vysvetľuje. Dôležité je všimnúť si, že vo verši 17 sa objavuje výraz „Božia spravodlivosť“. Je to teda spravodlivosť, ktorá pochádza od Boha a Boh ju ponúka nám. Jedine táto spravodlivosť nám môže zaistiť večný život.

Viera. Pôvodné grécke slovo „pistis“ vyjadruje myšlienku viery a dôvery. Pri ďalšom štúdiu uvidíme, akým spôsobom Pavol používa tento výraz v súvislosti s našim spasením.

APLIKÁCIA

- ❏ **Prežívaš niekedy neistotu pokiaľ ide o spasenie? Čo je jej príčinou? Majú tvoje obavy reálny základ? Vyvierajú skôr z nepochopenia Božích zaslúbení, alebo z vedomia, že si Bohu vzdialený? V oboch prípadoch je tu tvoj milujúci Spasiteľ, ktorý ti aj dnes ponúka svoje odpustenie.**

STAV ĽUDSTVA

Nieto spravodlivého, niet ani jedného, niet rozumného, niet nikoho, kto by hľadal Boha. Všetci sa odklonili, napospol sa stali neužitočnými. Niet nikoho, kto by robil dobro, niet ani jedného. Ich hrdlo je otvorený hrob, svojimi jazykmi podvádzali, hadí jed majú na perách. Ich ústa sú plné kliatby a horkosti. Ich nohy sa náhlia prelievať krv, na ich cestách skaza a nešťastie. Cestu pokoja nepoznali. V ich očiach niet bázne pred Bohom... Lebo všetci zhrešili a nemajú Božiu slávu. (Rim 3,10-18.23)

Je zvláštne, že mnohí ľudia dnes tieto slová spochybňujú a odmietajú ich prijať. Veľká časť našej spoločnosti sa domnieva, že človek je vo svojej podstate dobrý. Tento odlišný pohľad pravdepodobne súvisí s odlišným chápaním toho, čo znamená „byť dobrý“. Ľudia sa možno porovnávajú s inými a zdá sa im, že sú na tom lepšie. Dokonca aj slávny gangster Al Capone bol v porovnaní s Adolfom Hitlerom svätcom. Keď sa však začneme porovnávať so svätým a spravodlivým Bohom, v tej chvíli uvidíme vlastnú biedu a sami sebe sa zošklivíme.

Verš Rim 3,23 hovorí o „Božej sláve“. Komentátori ponúkajú rôzne výklady tohto výrazu. Určitou pomocou je nám text 1 Kor 11,7, ktorý v inej súvislosti hovorí o mužovi, ktorý je „obrazom a slávou Božou“. Božia sláva určitým spôsobom súvisí s jeho „obrazom“ v nás. Hriech zničil v každom z nás tento „Boží obraz“. Hriešny človek už nedokáže plne odrážať Boží obraz a jeho slávu.

Napriek smutnému opisu stavu ľudstva, ktorý nachádzame v tretej kapitole, naša situácia nie je beznádejná. Prvý krok, ktorý potrebujeme urobiť, je uznať vlastnú hriešnosť a bezmocnosť. K tomu nás vedie Svätý Duch. Ak sa tomuto vplyvu nebudeme vedome brániť, výsledkom bude hlboká ľútosť. Zhodíme masku svojej sebestačnosti a úprimne zvoláme: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“ (Luk 18,13)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

❏ Kedy naposledy si našiel odvahu pozrieť sa kriticky na svoj život? Ako si na tom, keď sa porovnáš s dobrým a svätým Bohom? Určite to nie je ľahké ani príjemné, ale je to len prvý krok. Máš odvahu urobiť ho napríklad dnes? Ak nie, čo ti v tom bráni?

APLIKÁCIA

HRIEŠNICI VTEDY A DNES

Tvrдили, že sú múdri, a stali sa bláznami. Slávu nepominuteľného Boha zamenili za zobrazenú podobu pominuteľného človeka, vtákov, štvornožcov a plazov. Preto pre túžby ich sŕdc vydal ich Boh napospas nečistote, takže sami zneuctvovali vlastné telá. Pravdu Božiu zamenili za lož a úctu a službu preukazovali stvorenstvu namiesto Stvoriteľovi... A pretože odmietli uznať Boha, vydal ich Boh napospas ich skazenému rozumu, takže robia, čo sa nesluší. Sú plní všelijakej nespravodlivosti, zloby, lakomstva, zla, plní závesti, vraždy, sváru, podvodu, nízkości. Sú to ohovárači, klebetníci, nenávidia Boha, povyšujú sa, sú pyšní, vychvaľujú sa, vymýšľajú zlé veci, neposlúchajú rodičov, sú nerozumní, nestáli, neláskaví, nemilosrdní... (Rim 1,22-32)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Na začiatku 20. storočia si ľudia mysleli, že ľudstvo dosiahlo vrchol svojho rozvoja, že morálka bude rásť a veda a technika nám zaručia éru šťastia a úspechu. Mnohí dúfali, že spejeme k dokonalosti. Verili, že dobrá výchova a vzdelanie povzniesú ľudstvo i spoločnosť.

Nanešťastie, dejiny 20. storočia sa vyvíjali úplne inak. Bolo to jedno z najkrvavejších a najkrutejších storočí v ľudských dejinách. Je iróniou, že práve vedecké poznatky dopomohli k najväčším tragédiám. Umožnili ľuďom vraždiť v takom rozsahu, o akom sa najväčším zločincom v minulosti ani len nesnívalo.

V čom je problém? Čo sa stalo?

Keď sa ľudstvo otočilo Bohu chrbtom, otvorilo dokorán dvere hriechu, úpadku a rôznym bludom. Každý z nás dnes pociťuje dôsledky problému, o ktorom už pred stáročiami písal apoštol Pavol. Bez Božej pomoci by nás tento problém strhol beznádejne do svojho víru.

APLIKÁCIA

- Zamysli sa nad textom, ktorý sme študovali, najmä nad veršami 22 a 23. Máš niekedy pokušenie „uctievať“ niečo iné alebo niekoho iného než svojho Boha? Čo sa ti môže stať „náhradou“ Stvoriteľa?**

HRIEŠNY POHAN I ŽID

Preto, človek, nech si ktokoľvek, keď súdiš, nemáš ospravedlnenie. Lebo v čom súdiš iného, v tom odsudzuješ samého seba, veď ty, ktorý súdiš, robíš to isté. Vieme však, že Boží súd je podľa pravdy proti tým, čo robia takéto veci. Človek, ty, čo súdiš tých, čo páchajú takéto veci, a sám robíš to isté, myslíš si vari, že ty unikneš pred Božím súdom? (Rim 2,1-3)

V prvej kapitole sa Pavol zamerával predovšetkým na pohanov, ktorí už dávno odišli od Boha, v dôsledku čoho sa stali otrokmi svojich vlastných vášní. Apoštol však nemal v úmysle šetriť ani svojich krajanov, ktorí žili ako veriaci ľudia. Napriek všetkému požehnaniu, ktoré dostali (Rim 3,1.2), aj oni patrili medzi hriešnikov, ktorých jedinou nádejou je Kristova milosť. V tomto zmysle sú na tom Židia a pohania rovnako.

„Nenazdávajte sa, že ste od iných lepší, nesúďte ich. Človeka nemôžete súdiť, ak nepoznáte jeho pohnútky. Ak ho kritizujete, vynášate rozsudok sami nad sebou; dávate totiž najavo, že ste spoločníkmi satana, žalobcu bratov.“ (TV 214; DA 314)

Často sa stáva, že vidíme hriechy iných a poukazujeme na ne. Pritom neraz robíme rovnaké, ba aj horšie veci. Pri pohľade na chyby iných sa často cítime spokojní. Nadobúdame falošnú istotu, že v porovnaní s nimi na tom nie sme až tak zle.

Pavol sa však snaží svojich krajanov a spoluveriacich vystríhať, aby neodsudzovali pohanov, pretože oni sami – členovia vyvoleného národa – sú rovnako hriešni ako pohania. Vzhľadom na svetlo a poznanie, ktoré dostali, možno niekedy aj viac.

Apoštol tým chce zdôrazniť, že nikto z nás nie je taký spravodlivý, aby naplnil Božie požiadavky. Nikto nie je sám osebe svätý a dobrý. Či sme Židia alebo pohania, ženy alebo muži, veriaci alebo neveriaci, sme hriešnici, ktorí zasluhujú odsúdenie. Nebyť Božej milosti, o ktorej nám hovorí evanjelium, boli by sme beznádejne zatratení.

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

❏ Kedy máš sklon odsudzovať iných za veci, v ktorých niekedy zlyhávaš aj ty? Ako to zmeniť? Nech patríš do ktorejkoľvek z týchto skupín, Ježiš prišiel zachrániť aj teba!

APLIKÁCIA

VÝZVA NA POKÁNIE

Alebo opovrhuješ bohatstvom jeho dobroty, trpezlivosti a zhovievavosti a nevieš, že Božia dobrota ťa vedie k pokániu? V zatvrdnutosti svojho nekajúceho srdca si zhromažďuješ hnev na deň hnevu a zjavenia Božieho spravodlivého súdu. Boh odplatí každému podľa jeho skutkov: Večným životom tým, ktorí sa vytrvalosťou v dobrom konaní usilujú o slávu, česť a nepominuteľnosť, ale hnevom a rozhorčením tým, ktorí zo sebeckta neposlúchajú pravdu a oddávajú sa nepravosti. Súženie a úzkosť doláhne na každú dušu človeka, ktorý koná zlo – najprv Žida, ale aj Gréka, no sláva, česť a pokoj sa dostane každému, kto koná dobro – najprv Židovi, ale aj Grékovi. (Rim 2,4-10)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Určite to poznáte. Malé deti začnú zapárať jeden do druhého. Päťročný braček strčí svoju mladšiu sestríčku tak silno, že spadne. Rodičia ho hneď napomenú a chcú od neho, aby sa jej ospravedlnil. S obrovskou neochotou a zrakom upretým do zeme chlapec potichu precedí cez zuby: „Prepáč.“ To zrejme nie je to skutočné „pokánie“.

Náš biblický text hovorí, že Božia dobrota nás chce k pokániu „priviesť“, nie „prinútiť“. Boh nechce používať donucovacie prostriedky. Je úžasne trpezlivý. Chce ľudí k sebe pritiahnuť svojou láskou. Vie, že vynútené pokánie stráca pravý zmysel.

V týchto veršoch Pavol vyzdvihuje úlohu správnych skutkov v živote. Ospravedlnenie si nemôžeme zaslúžiť svojimi skutkami. To však neznamená, že správne konanie nie je v kresťanskom živote dôležité. Verš 7 napríklad hovorí, že spasenie je pre tých, ktorí „v dobrom konaní usilujú o slávu, česť a nepominuteľnosť“. Naše úsilie nám neprinesie spasenie, ale je súčasťou našej kresťanskej skúsenosti. Skutočné pokánie, ktoré vychádza zo srdca, v nás automaticky prebúdza túžbu po zmene života a víťazstve nad hriechom, ktorý vyznávame.

APLIKÁCIA

- ❏ Ako vo svojom živote prežívaš pokánie? Kedy ho vnímaš ako úprimné? Kedy sa ti pokánie zdá len ako nevyhnutné zlo, bez ktorého nezískaš odpustenie? Ako môže tento postoj zmeniť uvedomenie si hrôzy hriechu a krásy Božej lásky?

PODNETY NA PREHÍBENIE

„Mnohí ľudia klamú sami seba v tom, ako vnímajú stav svojho srdca. Neuvedomujú si, že prirodzené ľudské srdce je ľstivé a nevyliciteľné. Snažia sa konať spravodlivo. Sú spokojní, ak sa im podarí dosiahnuť úroveň dobrého charakteru podľa ľudských meradiel. Ich život je však jeden veľký neúspech, pretože nedosiahli Božiu úroveň. Sami osebe tieto požiadavky nie sú schopní naplniť.“ (1SM 320)

„Videla som smutný obraz stavu tohto sveta. Nemravnosť rastie a vládne tomuto veku. Ešte nikdy zlo neovládalo spoločnosť v takej miere. Ľudia sú ochromení. Tí, ktorí chcú stáť na strane cností a skutočného dobra, sú pri pohľade na drzosť, silu a úspech síl zla zmalomyselnení. Vzrastajúca nepravosť sa netýka len neveriacich a posmievačov. Boli by sme radi, keby to tak bolo, ale nie je to tak. Týka sa aj tých, ktorí sa hlásia k viere a Kristovi. Dokonca ani niektorí z tých, čo tvrdia, že čakajú na Kristov návrat, naň nie sú lepšie pripravení ako satan. Nechcú byť očistení... Tak dlho žili v hriešnych túžbach, že sa im nečistota a prevrátenosť stali niečím prirodzeným.“ (2T 346)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ PREMÝŠLANIE

1. Zamyslite sa spolu nad otázkou z časti na utorok o tom, akú podobu môže mať „modloslužba“ dnes, prípadne vo vašom živote.
2. Uvažujte o uvedených citátoch od E. G. Whiteovej. Čo robiť, keď sa v nich nájdeme? Máme to vzdať? Kedy ste mali chuť povedať: „Nemá to zmysel. Som taký zlý. Nezmením sa a so spasením sa môžem rozlúčiť“? Čo by ste poradili tomu, kto zápasí s podobnými pocitmi?
3. Prečo by sme mali ako kresťania hovoriť a premýšľať o našej skazenosti a hriešnosti? Nemáme radšej hovoriť o láske a evanjeliu? Ako nám reálne pochopenie nášho stavu môže pomôcť viac oceniť krásu evanjelia a Božej lásky?